

اقدام فوری

مجاهد (عباس) کور کوری در پیوند با اعتراضات سراسری در خطر قریب الوقوع اعدام است

مجاهد (عباس) کور کوری، در پیوند با خیزش مردمی از اواخر شهریور تا اوائل دی ماه ۱۴۰۱، در معرض خطر اعدام قرار دارد. ۳ دی ماه ۱۴۰۲ خانواده او مطلع شدند که شعبه ۳۹ دیوان عالی کشور محکومیت و حکم اعدام او را تأیید کرده است. حکم مجاهد کور کوری در بحبوحه افزایش اعدام در سراسر کشور، برای اجرا فرستاده شده است. او اکنون در سلول انفرادی نگهداری می شود و بارها مورد شکنجه و سایر رفتارهای غیرانسانی، بی رحمانه و تحقیرآمیز از جمله ضرب و شتم شدید قرار گرفته است.

اقدام کنید، به زبان و قلم خودتان و یا با استفاده از متن پیشنهادی عفو بین الملل به مقامات ایران نامه بنویسید

غلامحسین محسنی اژه‌ای، رئیس قوه قضائیه؛ سفارت ایران در اتحادیه اروپا،
خیابان فرانکلین روزولت پلاک ۱۵، بروکسل ۱۰۵۰، بلژیک

جناب آقای غلامحسین محسنی اژه‌ای، ریاست قوه قضائیه

من عمیقاً نگران این هستم که مجاهد (عباس) کور کوری در معرض خطر قریب الوقوع اعدام قرار دارد. ۳ دی ماه ۱۴۰۲، خواهر مجاهد کور کوری خبر داد شعبه ۳۹ دیوان عالی کشور محکومیت و حکم اعدام برادرش را تأیید کرده است. به گفته منابع آگاه، حکم مجاهد کور کوری متعاقباً به مرکز اجرای احکام ارسال شده و به این نگرانی دامن زده است که هر لحظه ممکن است اعدام او اجرا شود.

۱۸ فروردین ۱۴۰۲، قوه قضائیه ایران اعلام کرد دادگاه انقلاب اهواز مجاهد (عباس) کور کوری را به اتهام «مبارزه»، «افساد فی الارض» و «تشکیل گروه باغی از طریق قیام مسلحانه علیه نظام» به اعدام محکوم کرده است. محاکمه مجاهد کور کوری به شدت ناعادلانه بود: مقامات او را از دسترسی به وکیل انتخابی مستقل خود محروم کردند و رسانه‌های حکومتی ویدیوی «اعترافات» اجباری او را پس از دستگیری در اوائل دی ماه ۱۴۰۱ پخش کردند، این اعترافات از جمله شامل ویدیوی بود که از مجاهد در تختخواب گرفته بودند در حالی که دیده می شد بازوی او به وضوح خون آلود و باندپیچی شده است. مقامات مجاهد کور کوری را به دست داشتن در قتل یک کودک در جریان اعتراضات در ایذه/استان خوزستان، در ۲۵ آبان ۱۴۰۱ متهم کردند. با این حال، تحقیقات عفو بین الملل نشان می دهد ماموران امنیتی لباس شخصی در جریان اعتراضات در ایذه از قوه قهریه غیرقانونی استفاده کرده و با گلوله‌های جنگی به سمت این کودک شلیک کرده‌اند. مقامات بلافاصله «تروویست‌ها» را مقصر اعلام کردند، اما خانواده این پسر بچه بارها این ادعاها را به صورت علنی رد کردند و مقامات و ماموران حکومتی را مسئول این واقعه دانستند.

از زمان دستگیری مجاهد کور کوری در ۲۹ آذر ۱۴۰۱ تا اواسط فروردین ۱۴۰۲، مقامات مجاهد کور کوری را در معرض ناپدیدسازی قهری قرار دادند و از دادن اطلاعات درباره محل نگهداری او به خانواده و وکیل منتخب مستقل آن‌ها خودداری کردند. همچنین به گفته یک منبع آگاه، مجاهد کور کوری از زمان دستگیری تاکنون، به صورت طولانی مدت در یک سلول انفرادی در زندان شیبان استان خوزستان نگهداری شده و بارها مورد شکنجه و سایر رفتارهای غیرانسانی، بی رحمانه و تحقیرآمیز از جمله ضرب و شتم شدید به دست مقامات زندان در اوایل آبان ۱۴۰۲ قرار گرفته است و به همین دلیل هم چند روز در خارج از زندان در بیمارستان بستری شد و پس از آن بر خلاف توصیه‌های پزشکی برای ادامه درمان، به زندان بازگردانده شد. مجاهد کور کوری گفته که از زمان دستگیری، به صورت مرتب از سوی مقامات تهدید شده است که او را «امروز یا هفته آینده» اعدام خواهند کرد. درخواست اعاده دادرسی برای او که ۱۲ دی ماه ۱۴۰۲ به دیوان عالی کشور ارائه شده، هنوز در حال بررسی است.

من از شما می خواهم که فوراً هرگونه برنامه‌ریزی برای اجرای حکم اعدام مجاهد (عباس) کور کوری را متوقف کنید و محکومیت و حکم اعدام او را لغو کنید. چنانچه او به یک جرم کیفری شناخته شده و منطبق با استانداردهای بین المللی حقوق بشری متهم بشود، می بایست در روند

دادرسی مطابق با استانداردهای بین‌المللی دادرسی عادلانه که «اعترافات» اجباری را کنار گذاشته و بدون توسل به مجازات اعدام محاکمه شود. من از شما می‌خواهم که فوراً به مجاهد (عباس) کورکوری اجازه دسترسی به خانواده، وکیل مستقل و مراقبت‌های درمانی کافی را بدهید. من از شما می‌خواهم که از او در برابر شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها محافظت کنید و در مورد اتهامات شکنجه تحقیق کنید و هر کسی را که مسئول تشخیص داده می‌شود در محاکمه‌های عادلانه به دست عدالت بسپارید. در نهایت، من از شما می‌خواهم که به ناظران مستقل اجازه دسترسی به محاکمه‌های متهمان مرتبط با اعتراضات را که اتهامات مطرح علیه آن‌ها ممکن است به حکم اعدام منجر شود، بدهید و در راستای لغو کامل مجازات اعدام فوراً تمام احکام اعدام را به صورت رسمی به حالت تعلیق درآورید.

اطلاعات تکمیلی

ماموران وزارت اطلاعات، سپاه پاسداران و فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی (فراجا)، مجاهد کورکوری را ۲۹ آذر ۱۴۰۱ در حوالی شهر قلعه‌تُل در خوزستان و در طی آن‌چه رسانه‌های حکومتی یک درگیری مسلحانه خوانده‌اند، دستگیر کردند. در حین دستگیری، گلوله جنگی به یکی از زانوهای مجاهد کورکوری اصابت کرد و ترکش نارنجک هم بازوی او را مجروح کرد. از اوائل اردیبهشت ۱۴۰۲، مجاهد کورکوری در جریان چند تماس تلفنی کوتاه با خانواده‌اش گفته که «مرا خواهند کشت» و گفته که درد زیادی می‌کشد و از جمله زانوی آسیب دیده‌اش خیلی اذیتش می‌کند و به مراقبت‌های پزشکی نیاز دارد. او همچنین گفته مقامات به زور به او داروهای شیمیایی خوراندند. اوائل اردیبهشت ۱۴۰۲، وکیل مجاهد کورکوری که خانواده مستقل برای او انتخاب کرده بودند دریافت که مجاهد در زندان شیپان نگهداری می‌شود و به او اجازه داده شد تا ملاقات کوتاهی با موکلش داشته باشد.

بر اساس اطلاعات رسیده به عفو بین‌الملل، مجاهد کورکوری در اعتراضات ۲۵ آبان ۱۴۰۱ در ایذه حضور نداشته است. بستگان کیان پیرفلک، کودک ۹ ساله‌ای که در آن روز به ضرب گلوله ماموران امنیتی جان‌باخت هم بارها به صورت عمومی اعلام کرده‌اند که مجاهد کورکوری در کشتن فرزند آنان دخالتی نداشته است و بارها به صورت عمومی مسئولیت قتل او را به نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی ایران نسبت داده‌اند.

عفو بین‌الملل، پیشتر این که چگونه ماموران امنیتی لباس شخصی در جریان اعتراضات در ایذه در ۲۵ آبان ۱۴۰۱ با گلوله‌های جنگی به کیان پیرفلک شلیک کرده‌اند را [مستندسازی](#) کرده است. نیروهای امنیتی به سمت خودرویی که کیان پیرفلک و خانواده‌اش با آن تردد می‌کردند شلیک کرده‌اند. در مراسم تشییع پیکر کیان پیرفلک در ۲۷ آبان ۱۴۰۱، ماهمنیر (زینب) مولایی‌راد، مادر کیان، به صورت علنی جزئیات این حادثه مرگبار را تشریح کرد و گفت: «از زبان خودم بشنوید که در تیراندازی چی شد، تا [مقامات] نگویند که تروریست‌ها بودند، دروغ می‌گویند.»

ماهمنیر مولایی‌راد توضیح داد که آن‌ها در راه خانه خود در ایذه بودند تا به چهارراهی رسیدند که تعداد زیادی از پلیس‌های ضد شورش و مأموران لباس شخصی در آن مستقر بودند. پس از عبور از مقابل نیروهای امنیتی، یکی از مقامات داده زده و به آن‌ها دستور داده برگردید. پدر کیان پیرفلک که در حال رانندگی بود به دستور عمل کرده و دور زده و برمی‌گردد، اما ناگهان چند مأمور لباس شخصی به سمت خودرو آن‌ها تیراندازی کردند. در نتیجه تیراندازی، کیان پیرفلک به ضرب گلوله جان‌ش را از دست داده و پدرش به شدت مجروح شد. محمود مولایی‌راد گفت که در جریان تیراندازی‌ها، او درب جلوی خودرو، سمت سرنشین را باز کرده و با صدای بلند هشدار داد که فرزندانش در خودرو هستند و از آن‌ها خواسته تیراندازی را متوقف کنند. سپس سه تن از مأموران لباس شخصی که به آن‌ها تیراندازی کرده بودند، به سمت خانواده رفتند، پیکر خونین کیان پیرفلک را از اتومبیل بیرون آوردند و به ساختمان مجاور بردند. محمود مولایی‌راد گفت: «نمی‌دانم چرا [مأموران به ما تیراندازی کردند]... آن‌ها خودروی ما را با گلوله‌باران کردند ... به بچه‌ها گفتم که زیر صندلی‌ها پنهان شوند. بچه کوچکترم زیر داشبورد ماشین پنهان شد، اما کیان چون تپل بود نتوانست زیر صندلی برود.»

جان‌باختن کیان پیرفلک موجی از خشم و همبستگی را هم در ایران و هم در سطح جهان برانگیخت، به ویژه پس از انتشار ویدئویی که نشان می‌داد او در مدرسه، در جریان ارائه یک کار کلاسی، صحبت‌هایش را با عبارت «به نام خدای رنگین کمان» شروع می‌کند و سپس قایقی را که با چوب بستنی ساخته بود، آزمایش می‌کند. عصر همان روز که کیان پیرفلک به ضرب گلوله کشته شد، مقامات حکومتی از جمله ولی‌الله حیاتی،

معاون امنیتی و انتظامی استانداری خوزستان مدعی شدند که «عوامل تروریستی» مسئول این حادثه هستند. پس از این که مجاهد کورکوری در رسانه‌های حکومتی به عنوان بازداشت شده‌ی مرتبط با قتل کیان پیرفلک معرفی شد، خانواده‌ی او به صورت علنی و عمومی دست داشتن مجاهد در این واقعه را رد کردند. عفو بین‌الملل، الگوی رفتاری مقامات جمهوری اسلامی را که به صورت نظام‌مند جنایات خود را پنهان می‌کنند و مسئولیت قتل کودکان به دست نیروهای امنیتی خود را انکار می‌کنند، [مستندسازی](#) کرده است.

مقامات جمهوری اسلامی اخیراً روند نگران‌کننده دیگری از اعدام‌ها را آغاز کرده‌اند و تنها در ماه نوامبر سال ۲۰۲۳، دست‌کم ۱۱۵ نفر را اعدام کرده‌اند که تقریباً دو برابر تعداد اعدام‌هایی است که در مدت مشابه سال پیش از آن اجرا شد. این اوج‌گیری اجرای احکام اعدام در شرایطی است که مقامات جمهوری اسلامی از مجازات اعدام به عنوان ابزار سرکوب سیاسی برای عذاب دادن و ترساندن مردم در ایران و تحمیل سکوت و فرمان‌پذیری به آنان از طریق اعمال زور وحشیانه استفاده می‌کنند. عفو بین‌الملل در همه موارد بدون استثنا با مجازات اعدام مخالف است. مجازات اعدام نقض حق حیات و نهایت مجازات بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز است. عفو بین‌الملل پیوسته از همه کشورهای که مجازات اعدام را حفظ کرده‌اند، از جمله ایران، خواسته است تا با هدف لغو کامل مجازات اعدام، اجرای تمام احکام اعدام را به صورت رسمی به حالت تعلیق درآورند.

زبان ترجیحی برای نوشتن این درخواست: فارسی، انگلیسی
شما همچنین می‌توانید به زبان خودتان این نامه را بنویسید.

لطفاً در اسرع وقت و تا ۱۱ اسفند ۱۴۰۲ در این مورد اقدام کنید.
اگر می‌خواهید پس از این تاریخ، این درخواست اقدام فوری را برای مقامات ارسال کنید، لطفاً با دفتر عفو بین‌الملل در کشور خود تماس بگیرید.

لینک فراخوان اقدام فوری قبلی برای مجاهد کورکوری: <https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/6935/2023/en/>